

למה לא נזכר בפיוט מעוז צור שמו של המן אלא רק אגגי בן המדתא

נראה דעיקר התשובה בזה משום שדרך הפייטנים שמשתמשים בלשון מפואר כמו שכתב וביאר הרמח"ל בספרו לשון לימודים דהיינו להשתמש שלא בלשון רגילה אלא בלשון נדירה, ומייתי שם קרא תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי וגו' (ישעיהו כא, ד), ומפרש שם בכל תיבה דשינה ונקט לשון מפואר ולא לשון בנ"א, ולכן הרבה אישים במעוז צור נזכרו רק בכינוי או תואר ולא בשם וכן בהרבה פיוטים כידוע,

ומ"מ כמובן שאפשר לומר שיש בזה גם צורת זלזול כמ"ש המפרשים עה"פ שמע נא
בן אחיטוב (שמואל א' כב, יב), וכמ"ש בפסיקתא דר"כ עה"פ מדוע לא בא בן ישי
אל הלחם (שמואל א' כ, כז) שהקפיד ע"ז דוד ואמר לית לי שם עי"ש, וגם בעמלק
שייך יותר כמ"ש הראשונים בשם המכילתא מחה תמחה אפי' מן העצים ומן האבנים
וכן מה שציננתם דשם רשעים ירקב (משלי י, ז) וע"ע יומא לח ע"ב, וגם יש בזה
משום ואבדתם את שמם (דברים יב, ג) שהמן היה שם ע"ז כמ"ש המפרשים, ומ"מ
כאן נזכרו שני רשעים במקומו אגג והמדתא, אבל כיון שנזכרו דרך זלזול כמשנ"ת
אין להקפיד כ"כ וגם סגי במה שניכר על רשע אחד שלא רצה להזכיר שמו עי'
ברש"י פסחים ג ודוק, וגם שהמן היה רשע שבכולם.

